OIKEUSMINISTERIÖ

Lainvalmisteluosasto
LsN Mari Aalto

29.3.2017

Eduskunnan lakivaliokunnalle

Oikeusministeriön vastine lakivaliokunnalle annettujen kirjallisten huomautusten johdosta (HE 12/2017 vp)

1. Yleistä

Oikeusministeriön käytössä ovat olleet seuraavat lausunnot:

- Konkurssiasiamies Helena Kontkanen ja toimistopäällikkö Pekka Pulkamo (16.3.2017)
- Tietosuojavaltuutettu Reijo Aarnio (23.3.2017)
- Rekisteripäällikkö Teemu Mikkola, Oikeusrekisterikeskus (16.3.2017)
- Hovioikeudenneuvos Jussi Heiskanen, Helsingin hovioikeus (22.3.2017)
- Osaston johtaja, käräjätuomari Matti Palojärvi, Helsingin käräjäoikeus (22.3.2017 ja 5.9.2016)
- Ylitarkastaja Kimmo Tossavainen, Verohallinto (17.3.2017)
- Asianajaja Kari Jaatinen, Suomen Asianajajaliitto (22.3.2017)
- Johtaja Hannu Rautiainen ja Santeri Suominen, Elinkeinoelämän keskusliitto EK (16.3.2017)
- Lea Mäntyniemi ja Antti Laitila, Finanssialan keskusliitto (22.3.2017)
- Lainsäädäntöasioiden päällikkö Tiina Toivonen, Suomen Yrittäjät (22.3.2017)
- Mika Karppinen ja Olli Rantanen, Insolvenssioikeudellinen yhdistys ry (22.3.2017)
- Professori Tuula Linna (21.3.2017)

Esityksessä ehdotetaan muutettavaksi konkurssilakia, yrityksen saneerauksesta annettua lakia (jäljempänä yrityssaneerauslaki), yksityishenkilön velkajärjestelystä annettua lakia (jäljempänä velkajärjestelylaki), konkurssi- ja yrityssaneerausrekisteristä annettua lakia, säädettäväksi laki velkajärjestelyrekisteristä ja muutettavaksi toisessa Euroopan unionin jäsenvaltiossa alkaneen maksukyvyttömyysmenettelyn kuuluttamisesta ja rekisteriin merkitsemisestä annettua lakia sekä Suomen, Tanskan, Norjan, Islannin ja Ruotsin kesken Kööpenhaminassa 7 päivänä marraskuuta 1933 tehdyn, konkurssia koskevan sopimuksen hyväksymisestä ja täytäntöönpanosta annettua lakia. Esityksen tarkoituksena on muuttaa lainsäädäntö yhteensopivaksi Euroopan unionin uudelleenlaaditun maksukyvyttömyysasetuksen kanssa.

Maksukyvyttömyysasetusta sovelletaan jatkossa myös yksityishenkilön velkajärjestelyyn, minkä johdosta ei enää edellytettäisi, että yksityishenkilön velkajärjestelyä hakevan velallisen kotipaikan on oltava Suomessa. Riittävää olisi, että velallisen asetuksessa määritelty pääintressien keskus olisi Suomessa.

Konkurssi- ja yrityssaneerausrekisterin tietosisältöä laajennettaisiin ja rekisteriin merkityt tiedot siirrettäisiin saataville yleisen tietoverkon kautta maksutta. Näiden maksukyvyttömyysasetukseen perustuvien muutosten lisäksi kuuluttamisesta konkurssi- ja yrityssaneerausasioissa pääsääntönä luovuttaisiin. Kuuluttamiseen kytketyt konkurssin alkamisen oikeusvaikutukset liitettäisiin kuuluttamisen sijasta siihen hetkeen, jolloin konkurssin alkamisesta on tehty merkintä rekisteriin.

Velkajärjestelyrekisteriä koskevat säännökset nostettaisiin lain tasolle. Velkajärjestelyä koskevat tiedot olisivat saatavilla yleisessä tietoverkossa vain silloin, kun velkajärjestelyssä järjestellään elinkeinon- tai ammatinharjoittajana toimivan velallisen elinkeinotoiminnassa syntynyttä velkaa. Muilta osin velkajärjestelyrekisterin tietoja pyydettäisiin nykyiseen tapaan Oikeusrekisterikeskukselta.

Velkojat voisivat ilmoittaa saatavansa konkurssissa, yrityssaneerauksessa ja yksityishenkilön velkajärjestelyssä suomen ja ruotsin kielen lisäksi englannin kielellä.

Lait konkurssilain muuttamisesta, yrityksen saneerauksesta annetun lain muuttamisesta, yksityishenkilön velkajärjestelystä annetun lain muuttamisesta ja toisessa Euroopan unionin jäsenvaltiossa alkaneen maksukyvyttömyysmenettelyn kuuluttamisesta ja rekisteriin merkitsemisestä annetun lain 1 §:n muuttamisesta on tarkoitettu tulemaan voimaan 26 päivänä kesäkuuta 2017. Muut lait on tarkoitettu tulemaan voimaan 26 päivänä kesäkuuta 2018.

Hallituksen esityksen lakivaliokunnassa saama asiantuntijapalaute on lähtökohtaisesti ollut myönteistä. Seuraavassa esitetään sisennetyissä kappaleissa oikeusministeriön kannanotot niihin asiantuntijalausunnoissa esitettyihin keskeisiin huomautuksiin ja ehdotuksiin, jotka liittyvät suoraan käsiteltävänä olevaan hallituksen esitykseen.

Oikeusministeriö ei vastineessaan kommentoi hallituksen esitystä puoltavia kannanottoja.

1. Konkurssilaki

Professori Tuula Linna katsoo, ettei konkurssilain 3 luvun 2 §:n säännös ole riittävän selkeä sen suhteen, onko kuuluttaminen vai rekisterimerkintä ratkaiseva vilpittömän mielen suojan kannalta.

> *Oikeusministeriö* pitää säännöstä yksiselitteisenä. Siinä viitataan vain siihen ajankohtaan, jolloin konkurssin alkamisesta on tehty merkintä konkurssiasioista pidettävään rekisteriin. Sillä, että joissain tilanteissa asiasta voidaan pesänhoitajan harkinnan mukaan julkaista lisäksi kuulutus, ei ole merkitystä konkurssilain 3 luvun 2 §:n kannalta. Lisäksi konkurssi- ja yrityssaneerausrekisteristä annetun lain 8 §:n mukaan tieto mm. konkurssiin asettamisesta on merkittävä rekisteriin samana päivänä, kun päätös on tehty. Näin ollen käytännössä ei edes syntyne sellaista tilannetta, että kuuluttaminen tapahtuisi ennen rekisterimerkintää.

Professori Tuula Linna pitää konkurssilain 7 luvun 1 §:n säännöstä siinä mielessä puutteellisena, että säännös koskee vain pääintressien keskusta ja sen vaikutusta suomalaisen tuomioistuimen toimivaltaan, eikä siinä säädetä ollenkaan toimivallasta aloittaa sekundäärimenettely.

> *Oikeusministeriö* pitää huomautusta virheellisenä. Säännöksen mukaan suomalaisen tuomioistuimen toimivallasta konkurssiin asettamista koskevassa asiassa silloin, kun velallisen pääintressien keskus on Suomessa tai muussa Euroopan unionin jäsenvaltiossa, johon asetusta sovelletaan, säädetään asetuksessa. Tämä tarkoittaa sitä, että toimivalta aloittaa sekä päämenettely, sekundäärimenettely että alueellinen menettely määräytyy

asetuksen mukaan aina, kun pääintressien keskus on jäsenvaltiossa, johon asetusta sovelletaan. Maksukyvyttömyysasetuksessa ei sen sijaan säädetä tilanteesta, jossa velallisen pääintressien keskus on unionin ulkopuolella. Tällöin toimivalta menettelyn aloittamiseen määräytyy konkurssilain 7 luvun 1 §:n 2 momentin nojalla.

Professori Tuula Linna ehdottaa, että konkurssilain 7 luvun 5 §:n säännökseen konkurssihakemuksesta otettaisiin säännös siitä, että rajat ylittävissä tapauksissa tuomioistuimen toimivalta tulee osoittaa asetuksessa tarkoitetulla tavalla.

Oikeusministeriö toteaa, että voimassa olevan konkurssilain 7 luvun 5 §:n 1 momentin 4 kohdan mukaan hakemuksesta tulee käydä ilmi, millä perusteella tuomioistuin on toimivaltainen. Säännöksen esitöissä (HE 23/2003 vp s. 88) todetaan seuraavasti: ”Säännös koskee paitsi tuomioistuimen sisäistä toimivaltaa, myös tuomioistuimen kansainvälistä toimivaltaa silloinkin, kun se perustuu EY:n maksukyvyttömyysasetukseen. Hakemuksesta tulee siis käydä riittävästi ilmi, perustuuko tuomioistuimen kansainvälinen toimivalta siihen, että velallisella on Suomessa pääintressien keskus vai siihen, että velallisella on täällä toimipaikka tai omaisuutta.” Tuomioistuimen tehtävänä on tutkia kansainvälinen toimivaltansa viran puolesta, ja riittävät tiedot tämän mahdollistamiseksi on siis ilmoitettava jo voimassa olevan lain nojalla. Jos asian selventämistä pidetään tarpeellisena, oikeusministeriö ei vastusta sitä, että 7 luvun 5 §:n 1 momentin 4 kohdassa mainitaan nimenomaisesti, että se koskee sekä kansainvälistä että kansallista (alueellista) toimivaltaa.

Professori Tuula Linna katsoo, että velkojien eikä pesänhoitajan tulisi päättää ryhmäkoordinointimenettelyyn osallistumisesta. Linna katsoo, etteivät tiukat määräajat ole riittävä peruste velkojien päätösvallan sivuuttamiselle.

Oikeusministeriö toteaa, että asiassa on lausuntokierroksella esitetty toisistaan eriäviä näkemyksiä. Työryhmän mietinnön mukaan toimivalta olisi ollut konkurssissa velkojilla ja yrityssaneerauksessa selvittäjällä. Hallituksen esitystä laadittaessa kyseinen asia käsiteltiin uudelleen mietinnön laatineessa työryhmässä ja päädyttiin käytännöllisistä syistä ehdottamaan toimivallan antamista pesänhoitajalle ja selvittäjälle. Olisi erityisen epätoivottavaa, että päätöksentekomenettelyn hitauden vuoksi ryhmäkoordinaatiomenettelyyn ja sen kustannuksiin osallistuminen tulisi pakolliseksi tilanteessa, jossa menettelystä ei nähdä olevan hyötyä. Hallituksen esityksen sivuilla 26–27 on tarkemmin selostettu sitä, minkä vuoksi normaaliin toimivallan jakautumiseen pesänhoitajan ja velkojien välillä on tässä tilanteessa perusteltua tehdä poikkeus. Myös eduskunnalle annetuissa lausunnoissa konkurssiasiamies ja Helsingin hovioikeus ovat nimenomaisesti todenneet ehdotetun ratkaisun olevan perusteltu. Oikeusministeriö ei pidä esityksen muuttamista Linnan ehdottamalla tavalla perusteltuna. Oikeusministeriö toteaa lisäksi, että esityksen sivuilla 27 ja 34 on korostettu velkojien mielipiteen selvittämistä ennen päätöksentekoa.

Professori Tuula Linna ei pidä riittävänä sitä, että pesänhoitaja konkurssilain 22 luvun 3 §:n mukaan ilmoittaa konkurssin alkamisesta velkojille. Pesänhoitajan tulisi Linnan mukaan ilmoittaa velkojille ne konkurssin alkamista ja konkurssivalvontaa koskevat tiedot, jotka nykyisin käyvät ilmi kuulutuksesta.

Oikeusministeriö katsoo, ettei lain tasolla ole tarpeen säätää siitä, minkälaista ohjeistusta konkurssin alkamisesta ja saatavien valvonnasta pesänhoitajan on annettava velkojille. Konkurssiasiain neuvottelukunta voi antaa pesänhoitajille suosituksia siitä, mitä tietoja ilmoitukseen tulee hyvän pesänhoitotavan mukaan sisällyttää.

Professori Tuula Linna ehdottaa, että konkurssilain 22 luvun 4 §:ään otettaisiin maininta siitä, että jos pesässä on ulkomaisia velkojia, heille tulee asetuksen mukaan ilmoittaa konkurssivalvonnasta määrämuotoisesti. Perusteena Linna toteaa, etteivät pesänhoitajat hallitse asetuksessa edellytettyä valvontamuotoa.

> *Oikeusministeriö* toteaa Linnan tavoin, ettei säännös ole välttämätön, sillä asetusta sovelletaan joka tapauksessa suoraan. Oikeusministeriö pitää riittävänä sitä, että pesänhoitajille annetaan ohjeistus lomakkeen käytön pakollisuudesta konkurssiasiain neuvottelukunnan suosituksissa. Jos asiasta kuitenkin halutaan antaa pesänhoitajille muistutus lain tasolla, se koskisi konkurssivalvonnasta ilmoittamisen lisäksi ilmoitusta konkurssiin asettamisesta ja yrityssaneerausmenettelyn alkamisesta.

Professori Tuula Linna katsoo, ettei lakiehdotuksessa ole riittävästi siirtymäsäännöksiä ja huomauttaa, että ne puuttuvat konkurssilain 12 luvun 14 §:n ja 23 luvun 2 §:n osalta. Linna kysyy, tarkoittaako voimaantulo- ja siirtymäsäännöksen 3 momentti, sitä, että säännöksiä sovelletaan myös 25.6.2018 vireillä olevissa asioissa. Linna toteaa vielä, että asiassa, jossa konkurssin aloittamisesta on kuulutettu, siirrytään kesken asian rekisterimenettelyyn ja kehottaa pohtimaan sitä, olisiko selvempää jatkaa ennen 25.6.2018 vireille tulleissa asioissa aikaisempien säännösten mukaisesti.

> *Oikeusministeriö* ei pidä käännöksiä (KL 12:14 ja 23:2) koskevia siirtymäsäännöksiä välttämättöminä, muttei näe myöskään estettä sille, että niitä sovellettaisiin Linnan ehdottamalla tavalla vain menettelyihin, jotka ovat alkaneet lain voimaantulon jälkeen. Pesänhoitajien kannalta on kuitenkin helpompaa, että menettely on käännöstenkin osalta samanlainen riippumatta siitä, minä päivänä konkurssiin asettaminen on tapahtunut.
>
> Oikeusministeriö toteaa, että voimaantulo- ja siirtymäsäännöksen 3 momentti tarkoittaa väistämättä sitä, että säännöksiä sovelletaan 26.6.2018 lukien myös vireillä olevissa asioissa. Siirtymäsäännös on harkittu ja tarkoituksena on nimenomaan, että kuuluttamista ja rekisteriä koskevat muutokset tulevat voimaan yhdellä kertaa eikä niin, että vanhoja säännöksiä sovelletaan vielä vuosien ajan ennen 26.6.2018 alkaneisiin menettelyihin. Pesänhoitajien ja tuomioistuimen kannalta olisi hankalaa, että samaan aikaan sovellettaisiin kahdenlaista menettelyä rekisterin ja kuuluttamisen suhteen.

2. Yrityssaneerauslaki

Professori Tuula Linna katsoo, ettei ryhmäkoordinointimenettelyyn osallistuminen kuulu selvittäjän tehtäviin ilman velallisen ja velkojien suostumusta.

> *Oikeusministeriö* ei pidä lakiehdotuksen muuttamista perusteltuna ja viittaa edellä konkurssilain osalta asiasta lausuttuun.

Professori Tuula Linna huomauttaa, ettei yrityssaneerauslain 24 §:n 3 momentti koske rajat ylittäviä tilanteita ja että lisäys on väärässä systemaattisessa yhteydessä.

> *Oikeusministeriö* toteaa, että pykälä koskee sekä kansallisia että rajat ylittäviä tilanteita eikä yhdy näkemykseen siitä, että lisäyksen paikka olisi väärä. Oikeusministeriö ei kuitenkaan vastusta sitä, että asia otettaisiin pykälään omaksi momentikseen.

Professori Tuula Linna katsoo vastaavasti kuin konkurssin osalta, että yrityssaneerauslain 71 §:n säännös, jonka mukaan käräjäoikeus merkitsee päätökseen kansainvälisen toimivaltansa perusteen,

edellyttäisi vastinkappaleena sitä, että hakijan tulisi hakemuksessa ilmoittaa tämä seikka rajat ylittävissä tapauksissa.

> *Oikeusministeriö* viittaa edellä konkurssin osalta lausuttuun ja toteaa, että jos asian selventämistä pidetään välttämättömänä, se tulisi tehdä joko yrityssaneerauslain 69 §:ssä tai sen nojalla annetussa asetuksessa.

Insolvenssioikeudellinen yhdistys ry katsoo, että yrityssaneerauslain 71 §:ään tulisi lisätä konkurssilain 12 luvun 14 §:ää ja 23 luvun 2 §:n 2 momenttia vastaavat säännökset. Yhdistyksen mukaan ulkomaisen velkojan asema saataviensa ilmoittamisen ja ennen kaikkea niiden huomioon ottamisen osalta ei saisi poiketa maksukyvyttömyysmenettelyjen välillä. Tästä johtuen yrityssaneerausmenettelyssä selvittäjällä tulisi olla vastaavanlainen velvollisuus käännättää ulkomaisen velkojan vieraskielinen saatavailmoitus kuin pesänhoitajalla on konkurssissa ja toisaalta oikeus vähentää sanotut käännöskustannukset velkojalle saneerausohjelman maksuohjelman mukaisesta maksusuorituksesta.

> *Oikeusministeriö* toteaa, että konkurssin ja yrityssaneerauksen käännösten osalta on ero jo voimassa olevassa laissa. Asetuksesta ei johdu selvittäjälle eikä pesänhoitajalle velvoitetta itse huolehtia käännättämisestä. Konkurssilaissa on omaksuttu tältä osin ulkomaista velkojaa suosiva lähestymistapa, ja viime kädessä käännös teetetään tarvittavilta osin konkurssipesän varoilla. Jos vastaava ratkaisu otettaisiin yrityssaneeraukseen, tulisi velallisyrityksen maksaa käännöskustannukset ja vasta saneerausohjelmassa, jos se hyväksytään, kustannukset vähennettäisiin velkojalle tulevasta suorituksesta. Oikeusministeriö ei pidä perusteltuna sitä, että velallisyritys velvoitettaisiin maksamaan käännöskustannuksia tilanteessa, jossa velkoja ei ole pyynnöstä huolimatta toimittanut ilmoituksestaan käännöstä suomeksi, ruotsiksi tai englanniksi. Lakiehdotuksen muuttaminen ei siten ole oikeusministeriön käsityksen mukaan perusteltua.

Professori Tuula Linna ei pidä yrityssaneerauslain 92 §:ää sisällöllisesti perusteltuna ja katsoo sen olevan ongelmallinen velkojien oikeusturvan ja omaisuuden suojan kannalta. Säännöksessä tulisi Linnan mukaan ottaa mallia velkajärjestelylaista, jossa velkojien suoja on vahvempi.

> *Oikeusministeriö* toteaa, että yrityssaneerauslain 91 § ehdotetaan kumottavaksi ja 92 §:ään lisättäväksi uusi 4 momentti kuuluttamiseen ehdotettujen muutosten johdosta. Tarkoitus on, ettei yrityssaneerauslakia muutoin muuteta sisällöllisesti. Oikeusministeriö katsoo, ettei tämän hallituksen esityksen käsittelyn yhteydessä yrityssaneerauslakiin tule tehdä muutoksia, joita ei ole valmisteltu eikä tarkemmin selvitetty.

Professori Tuula Linna huomauttaa siirtymäsäännösten puutteellisuudesta ja katsoo, että 24 § edellyttäisi siirtymäsäännöstä.

> *Oikeusministeriö* toteaa, että yrityssaneerauslain 24 §:n 3 momentissa säädetään siitä, milloin yrityssaneeraushakemus voidaan tutkia. On väistämätöntä, ettei sitä voida soveltaa ennen 26.6.2017 alkaneisiin menettelyihin. Siirtymäsäännöstä ei siten tarvita.

3. Velkajärjestelylaki

Professori Tuula Linna katsoo, että velkajärjestelylaista puuttuu kokonaan tuomioistuimen kansainvälistä toimivaltaa koskeva säännös. Se, että velkajärjestely voidaan myöntää henkilölle, jonka pääintressien keskus on Suomessa, ei Linnan mukaan tarkoita sitä, että toimivalta rajat ylittävissä asioissa kuuluu suomalaisille tuomioistuimille. Linna katsoo, että velkajärjestelylakiin tulisi ottaa vastaava

tuomioistuimen toimivaltaa koskeva säännös kuin ehdotetussa konkurssilain 7 luvun 1 §:ssä ja yrityssaneerauslain 66 b §:ssä.

> *Oikeusministeriö* toteaa, että velkajärjestelylain 2 §:n 1 momentti on tarkoitettu nimenomaan tuomioistuimen kansainvälistä toimivaltaa koskevaksi säännökseksi, vaikkei pykälän otsikkoa olekaan muutettu. Velkajärjestelylaissa kansainvälisen toimivallan perusteeksi voidaan asettaa suoraan velallisen pääintressien keskuksen sijainti ja todeta ehdotetusti, että velkajärjestely voidaan myöntää henkilölle, jonka pääintressien keskus on Suomessa. Konkurssilain ja yrityssaneerauslain kansainvälistä toimivaltaa koskevissa säännöksissä taas pitää ottaa huomioon myös sekundäärimenettelyt. Velkajärjestelyn osalta ne eivät ole mahdollisia, joten kansainvälisen toimivallan peruste voidaan, ehdotetulla tavalla, kirjoittaa suoraan lakiin. Lakiehdotuksen muuttaminen ei ole siten perusteltua.

Professori Tuula Linna huomauttaa, että velkajärjestelylain 54 §:n osalta puuttuu siirtymäsäännös, minkä seurauksena pesänhoitaja voi vaatia myös ennen lain voimaantuloa vireille tulleessa asiassa velkojaa toimittamaan jälkikäteen käännöksen. Linna toteaa ihmetystä herättävän myös, miksi siirtymäsäännöksessä on viittaus ainoastaan 1.4 §:ään, mutta ei sen sijaan 2.1 §:ään.

> *Oikeusministeriö* ei pidä velkajärjestelylain 54 §:ää koskevaa siirtymäsäännöstä välttämättömänä sen vuoksi, ettei voimassa olevaan velkajärjestelylakiin sisälly säännöstä ilmoituksen kielestä. Näin ollen ilmoitukset on toimitettava suomeksi tai ruotsiksi. Velkojan kannalta on edullisempaa, että hän voi toimittaa ilmoituksen myös englanniksi eikä ongelmallista liene se, että näin menetellään myös ennen lain voimaantuloa alkaneiden velkajärjestelyiden osalta.
>
> Velkajärjestelylain 2 §:n 1 momentin osalta on tarkoitettu, että se tulee voimaan 26.6.2017 lukien, jolloin asetusta aletaan soveltaa. Euroopan unionin tuomioistuin on pitänyt Ruotsin velkajärjestelylain vaatimusta kotipaikasta kiellettynä työntekijöiden vapaan liikkuvuuden rajoituksena (ks. esityksen s. 19). Sen vuoksi kotipaikkavaatimusta ei ole syytä pitää siirtymäsäännöksin voimassa lain voimaantulon jälkeen.

4. Laki konkurssi- ja yrityssaneerausrekisteristä

Helsingin hovioikeus huomauttaa, että ehdotuksen laiksi konkurssi- ja yrityssaneerausrekisteristä annetun lain muuttamisesta 4 §:n 1 momentin 4 kohdan mukaan konkurssiasiasta merkitään rekisteriin tieto hakemuksen palauttamisesta toiseen tuomioistuimeen. Vastaavaa tietoa ei kuitenkaan merkitä sanotun lakiehdotuksen 6 §:n 1 momentin 4 kohdan mukaan yrityssaneeraushakemuksesta eikä myöskään velkajärjestelyrekisteristä annetun lain 4 §:n 1 momentin 3 kohdan mukaan velkajärjestelyhakemuksesta.

> *Oikeusministeriö* toteaa, että 4. lakiehdotuksen 6 §:n 1 momentin 4 kohtaan ja 5. lakiehdotuksen 4 §:n 1 momentin 3 kohtaan tulisi lisätä tieto hakemuksen palauttamisesta toiseen tuomioistuimeen, jolloin näiden kohtien sanamuoto vastaisi 4. lakiehdotuksen 4 §:n 1 momentin 4 kohdan sanamuotoa.
>
> *Oikeusministeriö* toteaa lisäksi, että 4. lakiehdotuksen 4 §:n 4 momentissa viitataan virheellisesti 2 momentin 3 kohtaan, kun pitäisi viitata 3 momentin 3 kohtaan. Saman pykälän 5 momentissa viitataan myös virheellisesti 2 momenttiin, kun pitäisi viitata 3 momenttiin.